

vel leuiter fide Christiana imbutus iis assentiretur. Itaque alios peperit Satan ex iis quidem ipsis cœnosis fontibus haustos, sed tamen nouis coloribus nouaque forma interpolatos, vt quid nouum & prorsus adhuc inauditum Ecclesiæ proponi videretur, eoque ipso commendaretur. Ita verò inter Valentinum & Cerdonem munera illa sæuissima partitus est Satan, vt Valentinus quidem intricatissimis fabulis & percensionibus Æonum & genealogiarum ineptissimis diuinam Christi natiuitatem de Deo patre prorsus inuolueret, & incredibilem redderet. Cerdo verò & post eum Marcion humanam Christi de Maria virgine natiuitatem apertè negaret, & euentam esse contenderet. Quibus sententiis & erroribus semel receptis, vtrunque fidei nostræ fulcrum & fundamentum planè conuellitur & ruit. Vide Theodoretum Dialog. 2. qui dicitur Inconfusus. Præclarè enim Augustin. libro 13. contra Faust. cap. 8. Sic enim ait, Quidam Deum credendo Christum, & hominem negando errauerunt: & rursus quidam hominem putando, & Deum negando, aut contempserunt, aut in homine spem suam posuerunt. De Valentinianis verò & eorū secta, siue longa scholæ successione ad hunc vsque locum diximus. Ergo de Cerdone, Marcione, & Marcionitis tractatus ab Augustino, qui Epiphaniū vestigia κατὰ πόδας sequutus est, nunc instituitur. Ex quo facilè intelligitur hîc non haberi rationem temporis in recensendis hæresibus: sed potius dogmatis, & continuationis scholæ. Fuit enim nefarii istius erroris de tollenda & perneganda humana Christi natura primus author Cerdo,

do,